

EGYHÁZMEGYEI HÍREK

Megjelenik
minden hónap
első szombatján

ADVENT ÜZENETE:

„Sötétben járunk, hajnalra várunk: jöjj el Istenünk!”
(Népelek, Hozsanna 13.)

Interjú Ternyák Csaba egri érsekkel Középpontban a család

Az egyházi év advent első vasárnapjával kezdődik, amely az idén november 28-ára esett. Ez lehetőséget kínál arra is, hogy visszatekintésre hívjuk Ternyák Csaba érseket.

– Melyek voltak az Egri Főegyházmegyében a leköszönő egyházi év legfontosabb történései?

– A nagy események az egyházi év ünnepeihez köthetők, amelyek sok hívő embert megmozgatnak. Adventben és Karácsonykor – ugyanúgy, mint nagyböjten és Húsvétkor – azok is bekapcsolódnak az Egyház kegyelmi vérkeringésébe, akik ezt az év folyamán rendszerint nem teszik meg. Volt persze néhány egyházmegyei szintű nagy rendezvény, amelyeket érdemes külön is kiemelni. Ilyen az évenként megrendezésre kerülő egerszalóki ifjúsági találkozó, az egri, illetve a római nagy ministráns-találkozó, vagy Szent Erzsébet pünkösdhétfői ünnepe a Sárospataki Bazilikában. Végül szólni kell világi híveink május elsején tartott impozáns összejöveteléről az Egri Bazilikában.

– Sok-sok emlékezetes pillanatot megőrizhetünk. Melyikre emlékszik vissza ezek közül különös örömmel?

– Kétségtelenül a legjelentősebb esemény a képviselő-testületi tagok találkozója volt, hiszen emberemlékezet óta nem volt ekkora részvétellel megrendezett és ennyire reprezentatív összejövetel nálunk a világi hívek számára. Gondolja el, hogy az egyházmegye majdnem mind a 600 településéről érkeztek erre a rendezvényre olyan krisztushívők, akik a helyi közösségeket képviselték, mint a lelkipásztorok közvetlen munkatársai, tanácsadói. És bár minden talpalatnyi helyet kihasználtunk, az ország második legnagyobb temploma kicsinynek bizonyult a 2500, ünneplőbe öltözött em-

bernek. Ők a legaktívabb hívek szerte az egyházmegyében, és az volt az érzésem, hogy igazi egyházélményben részesültek és tapasztalatot szerezhetek arról, hogy ők nemcsak saját egyházközösségükben fontosak, hanem részesei az egyházmegye nagy közösségének is.

– A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia úgy döntött, hogy 2010. december 26-ától meghirdeti A család évét. Az Egri Főegyházmegyében ez milyen feladatokat ró a papságra, illetve a hívekre?

– A családok jövőjének kérdése kiemelten fontos, mert a családok jövője egyben egyházunk jövője is. Azért akarjuk jövőre a figyelem középpontjába állítani, mert úgy érzékeljük, mintha az egyháznak és a társadalomnak ez a legkisebb sejtje egyre súlyosabb válságba kerülne. Célunk a jó házasságok támogatása, mert az a tapasztalatunk, hogy a jó keresztény családi háttér a kiengesztelődött, sikeres élet lehetőségét teremti meg.

– A család évéből fakadó teendők mellett milyen újszerű programokra, rendezvényekre készül az egyházmegye vezetése?

– Figyeljük az idők jeleit, és próbálunk azokra válaszolni, de nem feltétlenül az a célunk, hogy mindenképpen új dolgokat találjunk ki. Amikor mégis újszerű programokkal állunk elő, az közös gondolkodásból és közös felelősségvállalásból fakad. Idén ősszel az espereskerületi megbeszélések fő témája a család évével kapcsolatos feladatok átgondolása volt. Azt szeretnénk, hogy a család, mint központi gondolat, jövőre minden programunkban megjelenjen. Bízom abban, hogy a Szent Család példája segíti családjainkat hivatásuk teljesítésében.

– Köszönjük az interjút!

■ Homa János

Szent Erzsébet Rózsája Szendrőládra került A cigányok keresztanyja

A Szent Erzsébet Rózsája díjat tizenegyedik alkalommal ítélte oda a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia. Ebben az évben a testület tagjai a szendrőládi Soltész Máriát találták a legmértőbbnek a kitüntetésre, Ternyák Csaba egri érsek ajánlása alapján. A díjat Budapesten, a Duna Palotában a javaslattevő főpásztor, az MKPK elnökhelyettese adta át.

Köszöntőjét az érsek azzal kezdte, hogy amikor először találkozott a díjjal, már akkor megfogta szerénysége, hiszen azt mondta magáról, hogy mindig csak azt tette, amire szükség volt. Meglepte, hogy évek alatt mintegy száz cigánygyerek keresztanya lett, átvitt értelemben az egész szendrőládi cigányságé. Soltész Mária példája arról győzhet meg bennünket, hogy van lehetőség a mindennapok átalakítására. Akárcsak Szent Erzsébet, ő is megmutatja, hogy kicsinynek tűnő, mindennapi dolgokkal jobbá lehet tenni világunkat. Egyetlen ember is hozzáfoghat, letörölheti a könnyeket, ha konkrét tettekkel mutatja ki szeretetét. Bennünket is formál, amit a rászorulóknak adunk, az új embert a jó cselekedeteinkkel formálhatjuk ki. Végül az érsek kiemelte: az elismerés a szendrőládi közösségek is szól, akiket árvíz sújtott a nyáron, ennek ellenére ősszel mégis felkerelkedtek segíteni a vörösiszap károsultjainak.

Soltész Mária meghatottan köszönte meg a díjat. Ahogy elmondta, amikor meghallotta a hírt, akkora volt a meglepetése, mintha villám sújtotta volna.

A kitüntetés a szendrőládi cigány közösségnek is szól

Élete példa arra, hogy van lehetőség a mindennapok átalakítására

SOLTÉSZ MÁRIA közel negyven éve áll a szendrőládi egyházközség szolgálatában. Sekrestyés, hitoktató, valamint a helyi plébános házvezetője. Munkájának legjelentősebb része a szendrőládi cigány lakossággal való foglalkozás. Az ő érdeme, hogy aktívan bekapcsolódott az egyházközség életébe. Munkájának köszönhetően eddig közel 400 roma származású ember végezte el a „Cursillo” lelkigyakorlatot, minden esztendőben 20–25 cigánygyermek elsődolgozó, és kétfévente közel negyven cigány fiatal bérmelegszik. A faluban nagy tiszteletnek és szeretetnek örvend.

„SZENT ERZSÉBET RÓZSÁJA” elnevezéssel 1999 decemberében alapított díjat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az irgalmasság és a szolgáló szeretet erényeinek elismerésére, a személyes példa felmutatására. A díj Pálffy Katalin szobrászművész alkotása. Átadására évente, Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan, kulturális rendezvény keretében kerül sor.

Elsősorban szüleinek köszönte meg, hogy átvehette az elismerést: édesanyjának a gondos nevelést, édesapjának a hathatós imádságot. Hozzáfűzte, hogy nem érzi méltónak magát a kitüntetésre, mert úgy gondolja, nem tett semmi különlegeset. Minden megkeresztelt ember kötelessége a szeretet és a szolgálat. Ennek benne kell rejtenie a hétköznapokban, hiszen minden nap fel kell öltetni azt a legendás kötetnyt. Az öt elkísérő keresztgyerekek előtt fogadta meg, hogy ha hazamegy, az abban rejlő virágszirmokat megpróbálja számukra kenyérré változtatni. Azt is kiemelte, hogy Szent Erzsébet példáját mélyen a szívébe vette, mindig megpróbálja őt követni. Mivel a család éve következik, az lenne a jó, ha valamennyi magyar otthonba beköltözne a szent lelkiisége, mert önzetlensége példa lehet mindenki életében.

A díjátadó ünnepségen a szendrőládi egyházközség cigánycsoportja lépett fel. A tékozló fiúról szóló jelenet, valamint az énekek és táncok nagy sikert arattak.

■ Gábor László

EGYHÁZMEGYEI HÍREK

Szegénykonyha

ADVENT ELSŐ VASÁRNAPJÁN az egri Belvárosi Plébánia szegénykonyhájának jótékony-sági műsor keretében köszönte meg mindazoknak a segítségét, akik támogatják, illetve segítik működését. A Bartakovics Béla Művelődési Házban az Agria Cigányzenekar és az Egri Csillagok Népdalkör lépett fel. Az esemény fővédnöke Ternyák Csaba érsek volt.

Adventi gyertyák

AZ ÉV SORÁN több nagyszabású egyházi rendezvényen találkoztak egymással Maklár, Andornaktálya és Nagytálya hívei Korózs Péter plébános kezdeményezésére. Az adventi gyertyagyújtások alkalmával is folytatják ezt a hagyományt. Karácsonyig minden vasárnap Andornaktályán, a mezőkövesdi elágazónál 15 órakor, Nagytályán, a templom előtt 16 órakor, a maklári templom előtt pedig 17 órakor kezdődik a program. De emellett advent 2. vasárnapján Andornaktályára, 3. vasárnapján Nagytályára, 4. vasárnapján pedig Maklárra várják a szomszéd falvak lakóit a közös imádkozásra és éneklésre.

Újhelyi kiállítás

AZ EGYHÁZKÖZSÉG történetét bemutató kiállítás nyílt novemberben a sátoraljai újhelyi Kazinczy Ferenc Múzeumban. A megnyitón Gubala Róbert esperes, plébános hangsúlyozta, hogy a templom és ezzel együtt az egyház jelenléte a várossal egyidős. A rendezvényen fellépett az Árpád-házi Szent Margit Római Katolikus Általános Iskola énekkara, majd Bukovenszki Zoltán káplán tartott tárlatvezetést. A tárlat 2011. január közepéig tekinthető meg.

ADVENTI JEGYZET

„Halkan és szemérmesen előbukkannak a karácsonyi gondolatok, melyektől aligha szabadulhat a Szív” – írja Edit Stein, miközben a korán sötétülő napokban készülünk Jézus, a Világ Világossága fogadására. Az advent „szent időszak” az egyházi szóhasználat szerint. Idősebb testvéreink nosztalgijával emlegetik, hogy milyen szép és jó volt az, amikor a hajnal miséken való részvétel által készülhettünk fel a méltó ünneplésre. A hívek nagy része még nem fedezte fel, hogy a liturgikus reform óta még alaposabban és mélyebben akar tanítani és nevelni minket az adventi időben.

Az adventnek a nyugati egyházban négy vasárnapja van. Egy középkori liturgikus könyv szerint azért, mert Krisztus Urunknak négyféle eljövetele van: „Mídon testben, az első Karácsonykor megjelent; mídon a szívbe száll, és kegyelme által megtéríti az embert; mídon a halál óráján elmegy az emberhez; mídon a világ végén eljön az utolsó ítéletre” (Bod, Szent Heortokrates 31).

A liturgia a maga eszközeivel mindegyikre fel akar készíteni. Az első vasárnap Krisztus második eljöveteleire irányítja a figyelmünket, hogy a Megváltó Jézus, aki egykor eljött közénk, a világ végén majd újra eljön ítélni élő-

ket és holtakat. A második fő mondanivalóját Keresztelő János szavaival foglalhatjuk össze, aki nemcsak a választott nép fiait,

öröm fontosságára figyelmeztet bennünket, amire nemcsak az Isten ígéje, hanem az adventi koszorú rózsaszínű gyertyája is

A lelkünkben születő ajándék

hanem bennünket is figyelmeztet: „Készítsétek elő az Úr útját”. Ez arra tanít bennünket, hogy az Úr első eljövetele emlékünnepe élő hittel és bűnbánattal készüljünk. Valahogyan úgy, ahogy az istenfélő zsidók várták a Messiás eljövetele. A harmadik vasárnap a hitből fakadó

emlékeztet. A negyediknek már igazi karácsonyi hangulata van. Ez nem más, mint a Messiás eljövetele többszörös bejelentése, mintegy bekonferálása. Nem meglepő tehát, hogy az evangéliumban Jézus születésének történetét olvassuk, és a szentmise imádságai a Kará-

csony lényegére, a megtestesülés misztériumára utalnak.

Két részre osztható az advent liturgikus ünneplése. Az első december 16-áig tart, s Jézus második eljöveteleire akar felkészíteni bennünket. Nem tudjuk sem a napot, sem az órát, ezért imádkozunk és virrasztunk, hogy életünk végén Jézussal találkozhatunk. A második időszak december 17-étől december 24-éig tart, és már közvetlenül a Karácsonyra készíti fel a hívő embert. A Karácsony közeledése, a második szakaszba való átlépés könnyen felfedezhető a szentmisében. Ezekben a napokban mindennap más imádságokat mondunk, s nem talál-

kozunk a szentek emlékünnepeivel. Egyházunk ráhangol bennünket az ajándékozó szeretet ünnepére.

Az advent a lelki életünkben és Istennel való kapcsolatunkban fontos és intenzív időszak. Négy héten keresztül szüntelenül figyelmeztet, hogy lelkünkben csak akkor születik meg a legnagyobb karácsonyi ajándék, a megváltó Jézus, ha komolyan vesszük az adventi időt. Ha együtt élünk a liturgia ígéretes, de kemény felszólításával. Ha engedjük, hogy az Egyház, mint jóságos és szerető „édesanyja”, felkészítsen a Karácsony misztériumának méltó megünneplésére.

■ Dolhai Lajos

EGYHÁZMEGYEI HÍREK

Nyílt nap

A MISKOLCI Fráter György Katolikus Gimnázium nyílt nap keretében ad lehetőséget az intézmény megismerésére az iskola iránt érdeklődő diákoknak és szüleiknek. A 9. osztályba jelentkezők november 30-án vehetnek részt ezen, az 5. osztályba jelentkezőket pedig december 7-én várják. A déltől során rövid ismertető tartanak, majd óralátogatásokon vehetnek részt. A központi írásbeli vizsgára való jelentkezéshez szükséges formanyomtatványt a honlapról tölthetik le (www.frater.hu).

Roma lelkiség

TISZAFÜREDEEN első alkalommal került sor novemberben a roma lelkiségi napra. Szentmisével kezdődött, amelyet Balázs József Kunmadarason szolgáló plébániai adminisztrátor mutatott be, a Boldogságos Szűz oltalmába ajánlva a cigány keresztény testvéreket. Ezután a Katolikus Körben beszélgetéssel folytatódott a rendezvény, amelynek házigazdája Bereczkei Miklós esperes-plébános volt.

Rédeiek Miskolcon

NAGYRÉDÉRŐL Miskolcra látogattak Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén Juhász Zoltán plébános vezetésével a ministránsok és a Szent Imre imacsoport tagjai. A Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumban mutatták be a Galambok című színdarabot, délután pedig a Magyar Máltai Szeretetszolgálat miskolci csoportjának jártak, ahol a rászorulókat javára adtak át adományokat. Végül szentmisén vettek részt, melynek végén újra előadták színdarabjukat.

Magyar győzelem

AZ ASZTALITENISZ JOOLA Női Európai Nemzetek Ligájának legutóbbi mérkőzését november 23-án Egerben rendezték meg, amelyen a magyar és az olasz női válogatott mérte össze erejét. A mérkőzés két fővédnöke Habis László polgármester és TERNYÁK Csaba érsek volt. A főpásztor köszöntőjében önmagunk legyőzéséről és a nemes küzdelemről szólt. A mérkőzésen a magyarok 3:0 arányban diadalmaskodtak.

SZENT ISZTVÁN RÁDIÓ
A jó hír hangja Hatvan: FM 94,0
3300 Eger, Széchenyi u. 5.
Telefon: 36/510-610 • Fax: 36/510-614
E-mail: info@szenstistvanradio.hu
Honlap: www.szenstistvanradio.hu
Kérjük, segítse adományával!
Számlasszám: 11102003-18578726-10000001
Magyar Katolikus Rádió Alapítvány

Egyházmegyei hírek

Kiadja az Egri Főegyházmegye 3300 Eger, Széchenyi u. 1.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
Felelős szerkesztő: Homa János
Honlap: www.eger.egyhazmegye.hu
E-mail: info@eger.egyhazmegye.hu
A HEVES HÍRLAP közreműködésével.
Kedvezményes előfizetés:
06-80/513-646

Ünnepre készülnek a gyöngyösi óvodások

Szent Miklóásra várnak

Álmosan, kócos hajjal bújnak elő a buksi fejcskék a délutáni alvás után a takarók melegéből. De a látogató kérdésére azonnal lelkesen bizonygatják, hogy mennyire várják a Mikulást, az ajándékozó szentet.

Már belépní is jó hozzájuk, mert minden tiszta és rendezett. Gyöngyösön és környékén népszerű a Szent Erzsébet Óvoda. Örömmel fogadják a tanító nénik is az innen kikerülő gyerekeket, mert felkészültek és ki-egyensúlyozottak. Sajnos azonban a városban egyelőre nincs olyan egyházi oktatási intézmény, ahol ilyen közegben kezdenék iskolai tanulmányaikat, ezért furcsán néznek a többiek, amikor – mondjuk – imádkozni kezdenek az étkezés előtt.

Az egyház kezelésében 1993-tól működik az óvoda. Az elmúlt több mint másfél évtized alatt kiforrott a profilja, az óvónők nemcsak jól felkészültek, hanem hívek is, akik örömmel végzik feladataikat. Az óvodát Tuza Zoltáné vezeti, aki már a kezdéskor itt dolgozott. Mint elmondja, a városból, illetve a környékről a katolikus szülők hozzák ide a gyermekeiket. Szinte kivétel nélkül rendezett családi háttérük van, sokan testvérek, akik nagycsaládból jönnek. Teljes létszámmal üzemelnek, már a következő évre is sok a jelentkező.

Versekkel és dalokkal köszöntik az óvodások az ajándékozó szentet

A katolikus keresztény lelkiség benne rejlik a nap minden mozzanatában. A gyerekekhez való odafordulásban, a mosolyban, az egyéni törődésben. A hitoktató, Benyovszky Péter nagyon ért a gyermekek nyelvén, csoportonként foglalkozik velük. Havonta egyszer szentmisét is tartanak – kifejezetten számukra. A legnagyobb élményük az ünnep. Náluk nem a nyuszi, a fenyőfa vagy a télapó határozza meg a jeles napokat. Ők a Húsvétra, a Karácsonyra, vagy most éppen Szent Miklós ünnepére készülnek. A sok évszázados örökséget a kicsik természetes módon ismerik meg. A nagycsoportosok részt vesznek a katolikus óvodák találkozóin is, legutóbb Egerben a népszokások jegyében szervezték az összejövetelt.

Mozgalmas itt az élet. A napi foglalkozás után még angolt és zenét is tanulnak. Mivel összetartóak a családok, és jól dolgozik a szülői munkaközösség, sok az általuk szervezett rendezvény. Ahogy az év fordul, összejönnek Luca-napi vásárra, családi hétvégére, közös kirándulásokra, farsangi bála. Mindenre külön készülnek, megismerve a hagyományokat, az énekeket. Most az advent következik. Rajzolnak és verset mondanak, alig várják, hogy meggyújthassák az első gyertyát. Adventi falinaptáron gyűjtik a szívecskéket, vagyis az apró jócselekedeteket, készülnek a Karácsonyra. A gyerekek megtanulnak örömet szerezni másoknak is: másokkal kedveskednek a kórházban és az öregek napközi otthonában. ■ (gábor)

Tarnabod, a befogadó falu

Tarnabod néhány éve szinte elnéptelenedett. Az óslakosok nagy része városokba vagy nagyobb falvakba vándorolt. Elköltözött onnét szüleivel együtt Kecskés László szerencsi káplán is. Nemrég hazahívta a Máltai Szeretetszolgálat és a Tutor Alapítvány. Be akarták mutatni számára, hogy mi lett a tarnabodi önkormányzattal elkezdett kísérleti programból. Hajléktalan családokat telepítettek le, házat, munkát, szolid, de emberhez méltó körülményeket biztosítva számukra.

A falu központjában sok minden alakult, helyreállított középületek fogadták, bár a házak jó ré-

sze még elég romos. Fölújították az iskolát, az orvosi rendelőt, a polgármesteri hivatalt, az óvodát. Magánházakból alakították ki a játszóházat és a tanoda épületét. Nemrég adták át az új játszóteret. Más lett a légkör a helyiek szerint, amióta a „máltaisok” ott vannak, és foglalkoznak a szociálisan hátrányos helyzetű családokkal, és a főleg roma gyerekekkel.

A Tarnabodi Tanoda, amely e program keretén belül működik, nagyon sok hasznos dolgot tanítja a helyi romákat, fiatalokat és időseket egyaránt. Alkalmanként meghívják a faluból elszármazott, de magukat tarnabo-

dinak valló embereket, hogy lássák a gyerekek, hogy előttük is nyitva áll a kapu, mely egy szebb, sikeresebb életre vezet.

Kecskés László örömmel találkozott velük, annál is inkább, mert meglepően jól neveltek és kedvesek voltak. Átmentek a templomba is, amely még felújításra vár. A vendég megtapasztalhatta, milyen szépen tud némi gyerek imádkozni és énekelni. Kiderült, hogy akad közülük, aki szemináriumba készül. A templomi imádság után még betértek a tanodába, ahol a gyerekek mondták el, mivel is töltik az időt. ■

A HÓNAP VERSE

Dsida Jenő:

Közeleg az emberfia

Tudom, hogy közeleg már a jó ember fia, aki nem tőlem és nem tőled kap életet. Néhány pásztornak, akik sohasem ölték nyulat, nem hordoznak emberlő szerszámot, megjelenik az angyal és megjelenik a csillag és tele lesz dallal a decemberi hegyoldal. Csak ránézünk a kisdre és tudni fogjuk, hogy Ő az. Eljönnek az acéltrösztök fejedelmei, a petróleumbányák frakkos császárai s könnyel a szemükben letérdelnek elé. Mert Ő lesz, akinek legtisztább kék a szeme, legerősebb léssen a karja és szelíd arcáról ragyog az örök építők acélos vidámsága. Ő megmutatja minden vándornak az utat, minden tőprengőnek az igazságot, minden haldoklónak az életet. Ő megmagyarázza nekünk a gépek dalának igazi értelmét, megmagyarázza és megáldja a fáradt költőt legsajgóbb szavaival és mosolygni fog és kék fehér galamb fog ülni a vállán kétfelől. Ő nem ad országot nekünk, hanem otthont, nem ad fegyvert, hanem kenyeret. Ma még sírunk, mert a mosolygás nem én vagyok. Ma még sötét van, mert nem jöttem világhosszra, hanem hogy bizonyosságot tegyek a világhosszról. Már közeledik az éj, mely szüli a Hajnalt. Eljön Ő, minden bizonnal eljön.

1929

DSIDA JENŐ 1907-ben született Szatmárnémetiben. Gyermekkorát beáryékolta az első világháború. Kora ifjúságától kezdve költőnek készült. Benedek Elek fedezte fel és indította el pályáján. Szívbetegségben szenvedett. 1938-ban meghalt, hónapokig fekvett a kolozsvári kórházban, de nem sikerült megmenteni, csendben meghalt. A Házsongárdi temetőben temették el, a szertartást Márton Áron végezte.

Erkel és Liszt műveit énekeltek Jótékonysági gála Miskolcon

Szent Erzsébet-napi gálára került sor november 19-én a miskolci Minorita-templomban a Nagyboldogasszony Plébánia, valamint az Élteső Lélek Alapítvány rendezésében. A jótékonysági est védnöki szerepét Seregély István ny. egri érsek töltötte be, aki az ünnepi szentmisét is celebrálta.

A rendezvényre zsúfolásig megtelt a plébániatemplom. A megjelenteket az Élteső Lélek Alapítvány kuratóriumi elnöke, Várhelyi Krisztina köszöntötte. A műsor első részében a miskolci Cardinal Mindszenty Kórus

és az egri Cantus Agriensis Erkel Ferenc és Liszt Ferenc Szent Erzsébet életéről szóló műveiből énekel részleteket Gergely Péter Pál vezetésével. A kórust Romhányi Róbert kísérté zongorán. Az Erkel-kórusmű elhangzása egyben miskolci ösbemutató is volt. Az est második felében „A reménység és gyógyulás útja” címmel zenés irodalmi műsort mutatott be az Élteső Lélek Irodalmi Kör.

A megjelentek adományozhattak a templom felújítására, a katasztrófák áldozatainak megsegítésére és a szegények javára is. ■

2011: CSALÁD ÉVE

Hogyan látják a jelent és a jövőt gyermekeink?

A család évének szenteli a 2011-es esztendőt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia. Úgy fogalmaztak, hogy ezzel az eseménysorozattal is szeretnék felmutatni a család értékeit. Felhívják a figyelmet a szülői hivatásra, és arra is, hogy meg kell erősíteni a társadalom legkisebb sejtjét, mert enélkül elképzelhetetlen keresztény és nemzeti megújulás.

Szerkesztőségünk arra kért 10 és 16 év közötti diákokat, írják le, milyennek látják családjukat. Ebben az összeállításunkban az ő gondolataik közül gyűjtöttük csokorba a legtanulságosabbakat.

„Apukám mindig elvisz horgászni. Együtt készítjük a karácsonyi süteményt, együtt töltjük

a hétvégéket. Néha azért egy kicsit szigorú: egy óránál többet nem ülhetek a számítógép előtt, nem ihatok energiaitalt. Mindig rám szól, hogy mossak fogat, egyek gyümölcsöt. Sokat törődik velem. Apum cigizik, de nem zavar, bár én nem szeretnék rászokni a dohányzásra. Apám a példaképem, ha majd családom lesz, én is ilyen leszek.” (ÁRON, 12 ÉVES)

„A család nekem a támaszom, ők a legjobb barátaim. Minden hibámmal elfogadnak. Igaz, egy kicsit nehéz nekem, mert anyukám már 3 éve Ausztriában dolgozik, és csak kéthavonta jön haza. Nekem ez azért rossz, mert nem látom mindennap, nem tudok neki mindennél beszámolni. Nem látja, ahogy felnövök. Nagy van velem és a két testvé-

remmel. Én olyan családot szeretnék, ahol együtt vagyok a társammal. Ahol együtt neveljük a gyerekeket.” (ÉVA, 16 ÉVES)

„Családom háromtagú: anya, a nővérem, Marika és én. Apukám nem ismerem, babakorom óta nincs velünk. Anya reggelként dolgozni megy, későn jön haza. Sokszor olyan fáradt, hogy a leckénket sem tudja ellenőrizni. Mindenünk megvan. Boldogok vagyunk, de ha én felnőtt leszek, szeretnék majd a férjemmel együtt maradni...” (KLÁRI, 14 ÉVES)

„Szeretem a szüleimet: az anyukámat, a nevelőapukámat. Édesapám sokat iszik, nem vagyok vele jóban. Régebben más volt, akkor szeretett minket. Ha a nevelőapám szabadnapos, el-

megyünk az uszodába vagy kirándulni anyukámmal és a féltestvéremmel. Az édestestvérem már nagykorú, ő beköltözött a városba, albrétbe.” (DÓRA, 10 ÉVES)

„A családban egy kivétellel mindenkire számíthatok: apám nem foglalkozik velem. A szüleim elváltak, apám nem jön soha értem. Egy évben legfeljebb kétszer-háromszor visz el magához. Ez semmi... Anyával szeretjük egymást, a nevelőapámmal is jól megvagyok. Sokat beszélgetek a nagypapámmal, a kertet is együtt gondozzuk. Jó így, de még jobb lenne, ha apámra is számíthatnék...” (ELŐD, 13 ÉVES)

„Az én családom nagyon kedves, szeretetre méltó és becsületes. Apukám mindig segít a ta-